

те отъ свое то отечество. А Мурать отъ гнѣва и ярости падна въ болѣзнь, и едва живъ отнесенъ до Едрене, умре въ лѣто Господне 1449.

По смерти Мурата втораго настана сынъ му Магометь второй. Онъ остави Болгаре те, Сербе те и Арбанаси ше, и отиде на Грецы ше, и обыколи Цариградь. Абие же согради и крѣпость надъ Цариградь. Направи же и ораницы (каикче та) до 80, и ги пуспи въ черно по море въ Боаза. Отидоха обаче само до Галата, а нататакъ не можеха да проминать, зашто то имаше въ вода та вериги желѣзны (синджирь) отъ Галата до Цариградь. Случисе обаче въ това време и повѣя южный вѣтръ силно, и разигра море то толко силно, щото морски те волны (талазе) префърлиха сички те ораницы презъ вериги те. И така тога Турска та войска и отъ море и отъ сухо обыколиха Цариградь.

Това убо капо видоха Грецы те отчаяха си живоша, и се наготвиха сички да умратъ за отечество, и да се не дадашь на Турцы ше. Бихасе же три дни, и паднаха отъ Грецы и отъ Турцы выше отъ 200000 души челоуѣцы мертви. Грецы те обаче ослабѣха, и убиха Константина царя своего и брата неговаго Теофила. И тога Турцы те наполниха сички те улицы Цариградски. И кой може да искаже тогашнее безчестіе на Цариградски те Христіане! Заповѣда Магометь своимъ Туркомъ до три дни: кой какво иска воленъ е да направи. Тога Турцы ше стары сечеха, млади робеха, дѣвицы за жены земаха, богаты обираха, и безчисленны други правеха.

И така убо быде до три дни: слѣдъ три дни же повелъ Магометь да изведать сички Цариградски Христіане на Ать мегданъ колику то